

Προσφυγή-αγωγή της Margot Wagemann-Reuter κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Μαρτίου 2002

(Υπόθεση T-81/02)

(2002/C 131/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Margot Wagemann-Reuter, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Marc-Albert Lucas, άσκησε στις 18 Μαρτίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που τεκμαίρεται ότι ελήφθη στις 22 Μαΐου 2001, επί της υποβληθείσας στις 18 Ιανουαρίου 2001 αιτήσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας περί επανεντάξεως κατά τη λήξη της αδειάς για προσωπικούς λόγους που είχε χορηγηθεί σε αυτή·
- να ακυρώσει την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2001, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα στις 14 Αυγούστου 2001 κατά της πρώτης προσβαλλομένης αποφάσεως και κατά της παραλείψεως του καθού-εναγομένου να επανεντάξει την προσφεύγουσα-ενάγουσα στη θέση LA4 προϊσταμένου ομάδας μεταφράσεως που κενώθηκε στα τέλη του έτους 2000 ή στις αρχές του έτους 2001 στο γερμανικό τμήμα της γλωσσικής υπηρεσίας, ή τουλάχιστον να εξετάσει την ικανότητα της προσφεύγουσας-ενάγουσας να καταλάβει την εν λόγω θέση·
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη από απόψεως σταδιοδρομίας λόγω της ελλείψεως νομιμότητας των προσβαλλομένων αποφάσεων, ποσό αντίστοιχο του συνόλου των αποδοχών που θα εδικαιούτο αν είχε επανενταχθεί στην ως άνω θέση, εντόκως προς 8 % ετησίως από την ημέρα κατά την οποία τα ποσά αυτά ήσαν καταβλητέα μέχρι πλήρους αποπληρωμής τους·
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό 2 500 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω της ελλείψεως νομιμότητας των προσβαλλομένων αποφάσεων, υπολογιζόμενο ex æquo et bono·
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προβάλλοντας ότι το καθού-εναγόμενο δεν την επανενέταξε στην κενή θέση που προέκυψε κατόπιν αναβαθμίσεως των θέσεων LA5 στον βαθμό LA4 εντός του γερμανικού τμήματος της γλωσσικής υπηρεσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ούτε καν δε εξέτασε την πιθανότητα επανεντάξεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας στην ως άνω θέση.

Προσφυγή του Armand De Buck κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που ασκήθηκε στις 25 Μαρτίου 2002

(Υπόθεση T-84/02)

(2002/C 131/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Armand De Buck, κάτοικος Koersel (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Lucas Vogel, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Μαρτίου 2002 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) που εκδόθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 2001, περί απορρίψεως της υποβληθείσας στις 19 Μαΐου 2001 διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος, ενστάσεως με την οποία ο προσφεύγων έβαλε κατά της αποφάσεως της 20ής Φεβρουαρίου 2001 με την οποία κατέστη οριστική η προσωρινή απόφαση της 1ης Ιουλίου 1999 περί μη αναγνωρίσεως της αιμοτολογικής νόσου από την οποία πάσχει ο προσφεύγων ως επαγγελματικής νόσου·
- να ακυρώσει τις ως άνω αποφάσεις της 20ής Φεβρουαρίου 2001 και της 1ης Ιουλίου 1999·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση του άρθρου 73, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και παράβαση του άρθρου 3 των κανόνων σχετικά με την ασφάλιση κατά ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Κατά τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως καθόσον στηρίχθηκε επί ιατρικών εγγράφων, η αιτιολογία των οποίων είναι αντιφατική και βρίθκει εσφαλμένων εκτιμήσεων, που πηγάζουν από μη ορθή ανάλυση των δεόντως αποδειχθέντων πραγματικών περιστατικών.